

Pověst o Černém přízraku

Chotěboř a chotěbořské panství patřily v 17. století panu Jaroslavu Sezimovi Rašínovi z Rýzmběrka. Ke svým poddaným byl velmi krutý, a proto nenalezl ani po své smrti klid. Každou noc úderem dvanácté byli Chotěbořští svědky hrůzostrašného výjevu. Od východní strany chotěbořského zámku vyjížděl nádherný kočár, do nějž bylo zapřaženo trojspřeží ohnivých vraníků. Duch pana Rašína byl zahalen v černém a městem projížděl celou hodinu, Výjev byl často provázen hlukem, který budil počestné chotěbořské občany. Ti už nemohli řádění pana Rašína vydržet a poprosili proto kněze, aby Rašína zahnal. Kněz jim slíbil pomoc. Několik odvážlivců si připravilo meče a domluvili se, že jakmile kněz kočár zastaví, přiskočí a setnou Rašínovi hlavu. O půlnoci se ozval hřmot a za chvíli vyšlehly ze tmy plameny. Kněz vstoupil na cestu a připravil si monstranci, jeho průvodci meče. Kněz začal Rašína zaklínat, ale přízračný kočár kolem něj proletěl bez povšimnutí, jenom z dálky bylo slyšet Rašínovo chechtání. Když nepochodili u kněze, vydali se prosit o radu astrologa, který se vyznal nejen v drahách planet, ale také ve věcech tajemných. Hvězdopřevce jim poradil, že Rašína může zabít pouze člověk, který se narodil na "stejně planetě". Po nějakém hledání na takového přišli. Byl jím pijan a rváč, sladovnický pomocník, o němž bylo známo, že se jen tak něčeho nezalekne. A skutečně. Na jeho rozkaz se pekelný kočár zastavil. Rašín se vyklonil, aby lépe viděl, co se děje. Odvážlivec přiskočil a uťal zloduchovi hlavu. Koně se dali do klusu a zmizeli v dálce i s bezhlavým tělem. Uťatá hlava se skutálela do nedaleké studánky, spadla na její dno a tam zmizela. Od té doby se Rašín neukázal. Jen kolem studánky běhal ještě tři dny ohnivý pes a žalostně vyl.

http://www.ichotebor.cz/zajimavosti.php?cla_id=334&irt=551